

Povodně v Německu 2021: Téměř všechno bylo ztraceno

Gunnar Lawrenz je vedoucím baptistického sboru (Evangelické svobodné církve „Credogemeinde“ (baptistů)) v okrese Ahrweiler v Německu. Je také učitelem a zástupcem ředitele gymnázia Peter-Joerres-Gymnasium v Ahrweileru. Popsal nám, jak osobně zažil nedávnou hroznou povodeň.



Povodně v Německu 2021

Téměř všechno bylo ztraceno

Záplava nastala v noci, bylo to mezi druhou a třetí hodinou k ránu. Hasiči nás v noci varovali před povodněmi, tak jsme rychle odvezli naše auta do bezpečí. Také jsem odvezl autem mé tělesně postižené sousedy. Do svého domu by se pěšky nedostali, protože povodňová vlna byla silnější, než jsme si mohli představit.



Některé domy musely být okamžitě evakuovány. Někteří lidé si toho ale všimli až příliš pozdě. Nemohli se už dostat ze svých domovů. Moje žena a já jsme vzbudili dva nájemníky z jiného domu a odvedli je do našeho vlastní domu, to je zachránilo.

Voda už tekla ulicí. 87letá žena se chtěla vrátit do svého domu, ale podcenila nebezpečí, nemohla se dostat přes ulici, kterou zaplavoval dravý proud vody. Proud byl příliš silný, tak jsme ji vzali za ruku a přivedli ji k nám domů, nahoru do prvního patra.

Za chvíli byla voda už u nás v přízemí. Seděli spolu nahoře a báli se. Vzal jsem kytaru a zpívali jsme několik písní. To nás trochu uklidnilo. Moje žena se stále dívala z okna na ulici. Ulicí před našima očima plula v proudu vody auta vzhůru nohama. Řekla, že se jí v hlavě jako ve smyčce stále dokola opakoval jeden biblický verš z Knihy Jób 1:21:

„Pán dal. Pán vzal. Jméno Páně bud' chváleno.“

Bylo pro ni neuvěřitelně obtížné to takto přijmout.



Manželský pár stržený povodněmi

Ostatní v našem sboru zažili podobné věci. 27 lidí ze 70 členů našeho sboru je povodní obzvláště těžce zasaženo. Ztratili téměř všechno. V následujících dnech jsme jako sbor organizovali věcné dary pro postižené: ručníky, ložní prádlo, oblečení, nábytek.



Celá část města páchla blátem a rozlitou naftou. Čerpací stanice byly také částečně zaplaveny. Kontaktovali jsme členy našeho sboru. Zjišťovali jsme, jak všichni dopadli, kdo byl zraněn.



Jednu rodinu ze sousední obce Heppingen jsme nemohli zkontaktovat. Ptali jsme se na ně všude

kolem a hledali jsme je. Potom nám soused řekl, že viděl, jak přílivová vlna smetla tu ženu i jejího manžela. A také po jejich 20letém synovi není ani stopy. Jejich těla dosud nebyla nalezena, ale již není naděje, že by byli živí. Ti dva byli správci v našem sboru. Byli neuvěřitelně oddaní, pomohli mnoha lidem, byli srdcem našeho sboru.

„Dřou dnem i nocí“

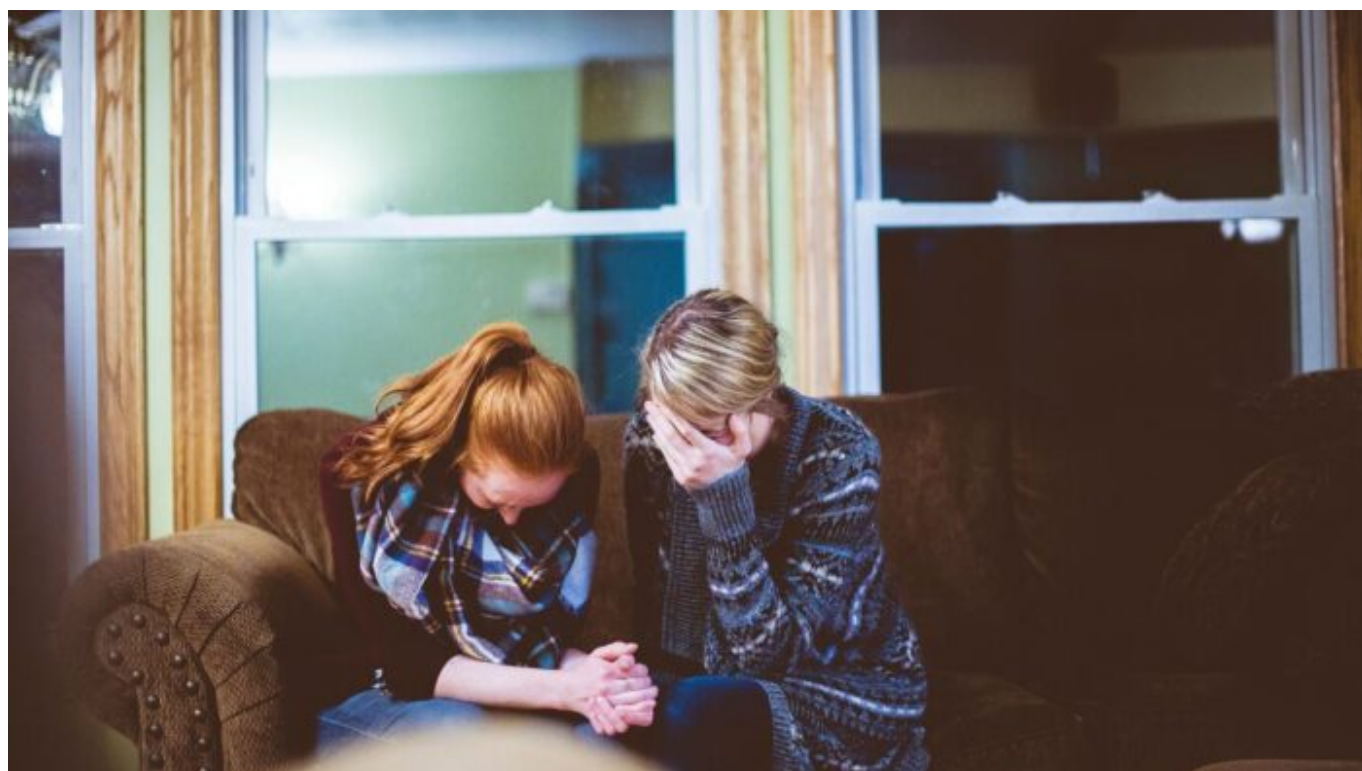
V neděli jsme měli bohoslužbu, proběhla v slzách a nářku, bylo hodně pláče. To bylo pro nás dobré, že jsme měli chvíli na to, abychom vypustili naši bolest, protože jsme stále ještě tuto katastrofu nevstřebali, stále musíme fungovat. Soucit je také dobrý.

Vlna pomoci, kterou nyní zažíváme, je větší než vlna ničení. Do naší ulice přicházejí úplně cizí lidé, přátelé a kolegové. Pomáhají. Dřou dnem i nocí.

Malý chlapec jel na kole kolem našeho domu, bylo mu možná osm let. Dal mi ručně psaný dopis. V něm napsal:

„Hodně síly a mnoho požehnání. Ben.“

To mě dojalo k slzám. Jeho povzbuzení nosím stále ve své peněžence.



Zdroj:

Publikováno v časopise IDEA 29/2021 21. července 2021, s. 37.

[Romy Schneider \(IDEA\)](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)